

21 Δεκεμβρίου, 1995

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΝΕΟΦΥΤΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 207/94)

5 *Ακυρωτική Απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Αποτέλεσμα — Άλλες προσφυγές που προσβάλλουν την ίδια πράξη καθίστανται χωρίς αντικείμενο — Εκτός αν υπάρχει λόγος συνέχισης της δίκης για τους σκοπούς του Άρθρου 146.6 του Συντάγματος — Σε περιπτώσεις προσβολής απόφασης προαγωγής δεν τίθεται κανένας τέτοιο λόγος — Οι υπάλληλοι δεν έχουν δικαίωμα αλλά προσδοκία προαγωγής — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος για συνέχιση της δίκης.*

10 *Η αιτήτρια προσέβαλε με την προσφυγή της την απόφαση διορισμού των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Λειτουργού Γραφείου Επιτρόπου Διοικήσεως.*

15 *Η ίδια απόφαση έχει ήδη ακυρωθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο στα πλαίσια άλλης προσφυγής.*

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή ως άνευ αντικειμένου, αποφάσισε ότι:

20 *Υιοθετούνται όλα τα αναφερθέντα στην απόφαση αποσπάσματα, και το Δικαστήριο βρίσκει ότι και στην παρούσα υπόθεση η δίκη καταργήθηκε ως αποτέλεσμα της ακύρωσης των επίδικων διορισμών με την απόφαση στην υπόθεση **Παπαχριστοδούλου v. Δημοκρατίας**.*

25 *Στο σύγγραμμα του Τσάτσου "Αίτησις Ακυρώσεως Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας", αναφέρονται στη σελίδα 375 τα ακόλουθα:*

"191.- Συν τη ανακλήσει, ακυρώσει ή καταργήσει του αντικειμένου της περί ακυρώσεως αιτήσεως και υπό τας ανωτέρω καθορισθείσας προϋποθέσεις εξαφανίζεται συνάμα και το συμφέρον του αιτούντος προς υποστήριξιν της αιτήσεως".

5

Το έννομο συμφέρον πρέπει να υφίσταται σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, μέχρι και την έκδοση της απόφασης. Στην παρούσα περίπτωση το έννομο συμφέρον της αιτήτριας να συνεχίσει την προσφυγή της εξαφανίσθηκε με την απώλεια του αντικειμένου της προσφυγής της και την καταγραφή της δίκης.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

15

Παπαχριστοδούλου ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 1514,

Kikas & Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 852,

Κλέαρχου Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,

20

Γιωργάκης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 2091,

Ευαγγέλου και Άλλη ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1739,

25

Χατζηχάννας ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 2720.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν στη θέση Λειτουργού Γραφείου Επιτρόπου Διοικήσεως από 3/1/94 τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί της αιτήτριας.

30

Ξ. Φωτίου, για την Αιτήτρια.

35

Ρ. Πετρίδου, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Καμιά εμφάνιση, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη 1 και 2.

40

Κ. Κούσιος, για το Ενδιαφερόμενο μέρος 3.

Ν. Ιωάννου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος 4.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, η οποία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 31/12/93, με την οποία προάχθηκαν στη θέση του Λειτουργού Γραφείου Επι-
5 τρώπου Διοικήσεως, από 3/1/94, τα ενδιαφερόμενα μέρη (1) Άρι-
στος Τσιάρτας, (2) Ελένη Λάμπρου-Χατζηττοφή, (3) Δήμητρα
Κούσιου Χρυσανδρέα και (4) Μαρία Χριστοφόρου, αντί αυτής.

10 Η επίδικη θέση είναι πρώτου διορισμού και μετά τη δημοσί-
ευση της στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας επιλήφθηκε
των αιτήσεων η αρμόδια Συμβουλευτική Επιτροπή, η οποία σύ-
στησε για επιλογή 16 υποψηφίους. Ανάμεσα στους συστηθέντες
ήταν η αιτήτρια και τα ενδιαφερόμενα μέρη.

15 Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (ΕΔΥ), εξέτασε την έκθεση
της Συμβουλευτικής Επιτροπής κατά τη συνεδρία της ημερομη-
νίας 4/1/93 και υπέβαλε σε προφορική εξέταση τους υποψηφι-
ους που συστήθηκαν στις 25, 26 και 29/11/93.

20 Κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 29/11/93, η ΕΔΥ, αφού
έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, συμπεριλαμβανομέ-
νων των κρίσεων της αναφορικά με την απόδοση των υποψη-
φίων κατά την προφορική εξέταση ενώπιόν της, επέλεξε για διο-
25 ρισμό τα ενδιαφερόμενα μέρη. Ως ημερομηνία ισχύος των διορι-
σμών ορίστηκε η 3/1/94, οι δε διορισμοί δημοσιεύθηκαν στην
επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 31/12/93. Ως
αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

30 Η αιτήτρια επικαλείται ως λόγους ακύρωσης της επίδικης
απόφασης, κυρίως την παραβίαση της αρχής της επιλογής του κα-
ταλληλοτέρου υποψηφίου, πάσχουσες αποφάσεις και έκθεση της
Συμβουλευτικής Επιτροπής και ελλιπή αιτιολογία με ιδιαίτερη
αναφορά στην απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις
35 τόσο ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής όσο και ενώπιον
της ΕΔΥ και τον τρόπο καταγραφής της απόδοσης αυτής.

40 Η νομιμότητα του διορισμού των ενδιαφερομένων μερών
στην επίδικη θέση απετέλεσε το αντικείμενο της υπόθεσης **Πα-
παχριστοδούλου ν. Δημοκρατίας** (1995) 4 Α.Α.Δ. 1514. Με την
απόφαση που εξέδωσα στην υπόθεση εκείνη, ακύρωσα το διορι-
σμό των ενδιαφερομένων μερών για το λόγο ότι η ΕΔΥ παρέ-
λειψε να αιτιολογήσει την εντύπωση που αποκόμισε από την
προφορική εξέταση των υποψηφίων, όπως απαιτεί το άρθρο
33(14) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου.

Στο σύγγραμμα του Τσάτσου "Αίτησις Ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας", έκδοση Τρίτη, αναφέρονται στη σελίδα 374 τα ακόλουθα:

- "189.- Εάν η προσβαλλομένη πράξις ή παράλειψις ακυρωθή εξ ολοκλήρου δι' ετέρας αποφάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας, η περί ακυρώσεως αυτής αίτησις, η τυχόν εισέτι εκκρεμούσα, αποβαίνει άνευ αντικειμένου, της ακυρωτικής αποφάσεως εξαφανιζούσης την πράξιν εξ υπαρχής, έστω και αν η διοικήσις μέχρι της εκδικάσεως της εκκρεμούσης αιτήσεως δεν συνεμορφώθη προς την ακυρωτικήν απόφασιν του Συμβουλίου της Επικρατείας. Εις τοιαύτην περιπτώσιν έδει να προσβληθή η ενέργεια ή η παράλειψις η συνιστώσα την μη συμμόρφωσιν." 5
- (βλέπε επίσης: Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, σελ. 275, Δένδια "Διοικητικόν Δίκαιον", έκδοση Β', τόμος Γ', σελ. 309 και 352, *Kikas & Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 852, *Κλέαρχου Μιλτιάδους & Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318, *Γιωργάκη και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2091, *Ευαγγέλου και Άλλη ν. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1739 και *Χ'Χάννας ν. Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 2720.) 10
- Στην υπόθεση *Kikas v. Republic* (πιο πάνω), ο Δικαστής Πικής, όπως ήταν τότε, εξετάζοντας τις επιπτώσεις της κατάργησης της δίχης επί του δικαιώματος του προσφεύγοντος για διεκδίκηση αποζημιώσεων βάσει του Άρθρου 146.6 του Συντάγματος, είπε τα ακόλουθα στη σελίδα 856: 25
- "Article 146.6 does not, on a grammatical construction, postulate annulment of the act complained of at the instance of the claimant as a prerequisite for the recovery of damages. Further, it does not qualify the meaning of "legitimate interest" in para. 2 of the same article, directly linked to the interest of the applicant to pursue the extinguishment of the act in law. Para. 6 does not purport to confer an interest to pursue judicial review where none exists under para.2. 30
- In my judgment, the annulment of the administrative act complained of in one proceeding, causes the abatement of the subject matter of every other proceeding for judicial review of the same act. And this disposes of the question before me. However, I think it right to put on record, bearing in mind the context of para. 6, that challenge of the act before an administrative Court by a party claiming damages thereunder, is essential for the validation of his suit; although the act need not have been annulled at his instance." 40

Σχετικό είναι επίσης και το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση του Δικαστή Κωνσταντινίδη στην υπόθεση **Γιωργάκης ν. Δημοκρατίας** (πιο πάνω):

5 "Είναι θεμελιωμένο πως μετά από ακυρωτική απόφαση σε μια προσφυγή, άλλες προσφυγές κατά της ίδιας διοικητικής πράξης καθίστανται χωρίς αντικείμενο εκτός αν υπάρχει λόγος έκδοσης νέας ακυρωτικής απόφασης για τους σκοπούς του άρθρου 146.6 του Συντάγματος. Δεν υπάρχει τέτοιος λόγος στις περιπτώσεις ακύρωσης προαγωγών εφόσον δεν αναγνωρίζεται στους υποψήφιους δικαίωμα αλλά προσδοκία προαγωγής. (Βλ. **Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας** (ανωτέρω), **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Βαρνάβα Χαραλάμπους και Άλλων** (1992) 3 Α.Α.Δ. 251.) Η επιτυχία της προσφυγής 270/92 και η ακύρωση των προαγωγών που αυτή συνεπάγεται, καθιστά τις προσφυγές 243/92 και 255/92 χωρίς αντικείμενο."

20 Υιοθετώ όλα τα πιο πάνω και βρίσκω ότι και στην παρούσα υπόθεση η δίκη καταργήθηκε ως αποτέλεσμα της ακύρωσης των επίδικων διορισμών με την απόφαση στην υπόθεση **Παπαχριστοδούλου ν. Δημοκρατίας** (πιο πάνω).

25 Στο σύγγραμμα του Τσάτσου "Αίτησις Ακυρώσεως Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας" (πιο πάνω), αναφέρονται στη σελίδα 375 τα ακόλουθα:

30 "191.- Συν τη ανακλήσει, ακυρώσει ή καταργήσει του αντικειμένου της περί ακυρώσεως αιτήσεως και υπό τας ανωτέρω καθορισθείσας προϋποθέσεις εξαφανίζεται συνάμα και το συμφέρον του αιτούντος προς υποστήριξιν της αιτήσεως."

35 Το έννομο συμφέρον πρέπει να υφίσταται σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, μέχρι και την έκδοση της απόφασης. Στην παρούσα περίπτωση το έννομο συμφέρον της αιτήτριας να συνεχίσει την προσφυγή της εξαφανίσθηκε με την απώλεια του αντικειμένου της προσφυγής της και την κατάργηση της δίκης.

40 Ως αποτέλεσμα των πιο πάνω, η παρούσα προσφυγή απορρίπτεται ως απομεινάσα άνευ αντικειμένου.

Δεν γίνεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

21 Δεκεμβρίου, 1995

[ΠΙΚΗΣ, Πρόεδρος]

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 1081/94)

Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — Κριτήρια — Αξία, προσόντα, αρχαιότητα — Η αρχαιότητα έχει μικρότερη σπουδαιότητα — Μη αναφορά στα προσόντα των υποψηφίων τα οποία δεν φαίνεται να δίδουν υπεροχή στα ενδιαφερόμενα μέρη — Πεπλανημένη εκτίμηση των στοιχείων των υποψηφίων.

5

Ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στην θέση λοχία αντί του ιδίου.

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

10

Προκύπτει από την αξιολόγηση του αιτητή, η οποία αναπαράγεται στο εισαγωγικό μέρος της απόφασης, ότι ο Αρχηγός της Αστυνομίας βάσισε την κρίση του στα υπηρεσιακά στοιχεία των υποψηφίων, περιλαμβανομένης και της αξιολόγησής τους από το Συμβούλιο Κρίσεως, αντικειμενικά αποτιμώμενα. Τα στοιχεία αυτά φέρουν τον αιτητή να υπερέχει σε αξία και αρχαιότητα των ενδιαφερομένων προσώπων. Ο παράγοντας "Αρχαιότητα" δεν είναι αφεαυτού ρυθμιστικός για την προαγωγή των μελών της Αστυνομίας, όπως καθορίζεται στον Κ.3(2) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 52/89), αλλά ένα από τα στοιχεία κρίσεως μικρότερης σπουδαιότητας εκείνων της αξίας και των προσόντων των υποψηφίων.

15

20

Δε γίνεται, στην απόφαση του Αρχηγού ιδιαίτερη αναφορά στα προσόντα των υποψηφίων. Η αποτίμησή τους ανάγεται στο αζιμόδιο

25